

Výprava do Grygova 30.9.2022

Už od momentu, co vylezu ráno z domu, mi je jasné, že účast se dnes bude skládat z tvrdého jádra, co se nebojí žádného počasí. V nádražním vestibulu se moje domněnky ukážou být pravdivé. Potkávám zde Prokopa (aka NPC aka Fortnite kid), Lipánka, Gucciho, Ondru P., Hejkala, Rudu, Jonáše, Marka, Toma, Tobiho, Damiána (nováček, který se hrdě vydal do deště), Cedníka a Šotyho.

Krátká cesta do Grygova probíhá bez problémů, ale už během nástupu nám dochází, že dnešní počasí se neplánuje změnit. Prší, prší hodně, prší málo, prší dolů, prší nahoru, prší bokem. Až na jednu přestávku, která nám dala prostor zahrát si Šotyho hru na kradení kuželů, se celou cestu lesem Království deště nezbavujeme.

Štěstí se nám chvíli naklonilo během pokračování našeho putování do Strejčkova lomu, kde déšť ustal. Po cestě tam našemu zadnímu voji přebíhá přes cestu buďto kanec nebo srnka, záleží koho se zeptáte a jak velký má smysl pro dramatično. Po našem zakempení v jedné prohloubni Strejčkova lomu nám příroda dává najevo, že vše musí zůstat v rovnováze a spouští se doposud největší slejvák výpravy.

Mokří až na kost se rozhodneme vyrazit zpět do Grygova, kde by nás mohl někde v hospůdce nebo cukrárně čekat teplý čaj a vyčkat do příjedu vlaku. Protože se počasí trochu uklidnilo, tak se v Grygově dělíme na dvě skupiny. Jedna jde s Cedníkem vyzkoušet místní moderně vypadající pizzerii, zda mají něco teplého na pití, a druhá se se mnou a Šotym vydává otestovat místní fotbalové hřiště.

Na hřišti hrajeme autostop, fotbal na jednu bránu a podobné aktivity. Později s se k nám přidává skupina z pizzerky, už zahřátí horkou čokoládou. Počasí se nám mezitím rozjasnilo a na vedlejším velkém hřišti se chystá místní mužský přebor na utkání. Na našem hřišti se u druhé brány usadili místní fotbalisti našeho věku a po chvíli vyzývají naše mužstvo na zápas. Nejdříve trvají na tom, ať od nás hrajou všichni. Tuto myšlenku však zavrhuje, protože hrát asi 9 na 5 nám nepříjde fér a hrajeme na střídání. Místní fotbalisti zcela evidentně věnují fotbalu výrazně víc času než naše mužstvo, a i po jedné směně Cedňova střídání prohráváme 4:2. Za zmínku stojí výkony našeho golmana Prokopa, který i přes svůj stacionární styl vykresal dost zákroků. Naším hlavním ponaučením na další fotbalové utkání je, že bychom se měli naučit střílet rovně do prázdné brány.

Potom se už odebíráme na vlak a do 15 minut jsme zpátky na nádraží v Olomouci. Doufám, že všichni ve zdraví přežili, a i přes nepřízeň počasí si výpravu užili.

Štítko